

Ανθ' ὧν δ' ἔτι ἐφύλαξαν, ὁ μὲν θεὸς ἐγγυάλιξεν,
 Ηελίος φαέθοντος ἐν ἄστρασιρ εἶδορ ἀπειλίω.

Η δὲ σελλυαίης δεινὸν χόλον ἐν τ' ὄρωσιρ,

f. μάχην. Ἀστρα † μάχην ὠδινε, θεὸς δ' ἐπέτρεψε μάχεσθαι.

Ἀντὶ γὰρ ἠελίος μακρὰι φλόγες ἐστασίαζον,

al. μάχην. Φωσφόρος ἔχε † μάχης ἐπιβάς ἐς νῶτα λέοντος,

Η δὲ σελλυαίης δεινὸς ἠλλάξατ' οἷζυς,

Αἰγόνεβρος ἐπληξε νέε τ' αὐροιο τόνοντα,

Ταῦρος δ' αἰγοπέρατος ἀφῆρπασε νόστιμον ἡμῶν,

Καὶ ζυγὸν ὠρίων ἀπενόσφισε μνηέτι μείναι,

Γαρθύνος ἐν λιείω δὲ λύμω ἠλλάξατο μοῖραν,

Γλάσας δ' ἔτι ἔφανε, Ἀράκωρ δ' ἠρνήσατο ζώνην,

Ιχθύες εἰσεδύοντο λιὰ τ' αὐροιο τόνοντα,

Καρκίνος ἔτι ἐμεινον, ἔδεισε γὰρ ὠρίωνα.

Σκορπίος ἔτι ἐπῆλθε διὰ δεινοῖο λέοντος.

Η δὲ λύων ὠλιῶν ἀπὸ φλογὸς ἠελίοιο.

Υδροχόος δ' ἐπύρωσε μένος λιγατ' ὄρωιο φαεινῶ.

Ὀρτο μὲν ἔβρανός αὐτός, ἕως ἐτίναξε μαχητάς.

Θυμωθεὶς δ' ἐρρίψε παταγελιῶεις ἐπὶ γαῖαν.

Ρίμφα μὲν ἔρπληγούτες ἐπὶ ὠπεανοῖο λοετρά,

Ηψαν γαῖαν ἅπασαν, ἔμεινε δ' ἀνὰ τ' ὄρος αἰθίρα.

ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.

41
 ἑτέρας εἶναι
 ταῦτα ὁλο-
 λει.
 περὶ τοῦ
 ζυγοῦ.

κατὸ δεινὸν

Θανάτου μέγαν ἔορ ἀοίδιμον ἐν
 φρονὸς αὐδῶ,
 Ὡ θρόνον ὑψίστος γενέτης παρ' ἑλῶ
 νε λαβέσθαι,
 Μή τ' αὖ γοννηθούτος, ἐπεὶ διὰ σάφ'
 Ηγέρθη,

Quòd non seruauere, Deus quod tradidit ipsis.
 Ipsa minas solis uidi splendentis in astris,
 Nec non & seuas iras in fulgure lunæ.
 Parturiere (Deus permittit) sidera pugnam.
 Nam longæ pugnam flammæ pro sole serebant.
 Lucifer instabat pugnae, urgens terga leonis.
 Est etiam lunæ mutata ærumna bicornis.
 Percussit iuuenis tauri neruum capricornus.
 At reditum rapidè capricorno taurus ademit.
 Orionq; iugum summotum sede remouit.
 Et uirgo gemino mutauit in ariete sortem:
 Abdita pleias erat, zonamq; draco ipse negauit.
 Pisces immersi cinctum subiére leonis.
 Cancer non mansit, namq; Oriona timebat.
 Scorpius in caudam subiit, præstante leone.
 Elapsus canis est flammato solis ab igne.
 Luciferi uires accendit aquarius acres.
 Commotum cœlum pugnantes perculit ipsum,
 Iratumq; ipsos in terras præcipitauit.
 Sic uada ad Oceani deiecti protinus omnem
 Terram incenderunt. mansit sine sidere cœlum.

LIBER SEXTVS.

Eterni magnum natum cano pectore De Chri-
 re ab imo, sto.
 Cui soliū genitor tribuit supremus
 habendum,
 Nondum progenito. siquidem de corpore duplex
 Extitit.

Extitit. est autem perlutus fluctibus amnis
Iordanis, glauco cuius pede uoluitur unda.

Ex igne ex primo primus Deus, ὅσ' τε καὶ ἡδυνῶ
πνεύμασι γινόμενον λευκαῖς ὡς εἰγεοσι πελείης.

Flos autem purus florebit, cuncta serenans,

Ostendetq; hominum generi callesq; uiasq;

Cœlestes: omnes sapienti uoce docebit.

Iustitiam tradet, populum alliciendo uel hostem,

Cœlestis iactando genus laudabile patris.

Pacabit fluctus, à morbis eruet ægros:

Vitam defunctis reddet, pelletq; dolores.

Et panis de fonte hominum satias erit uno,

Cum domus effundet stirpem Dauidica, cuius

In manibus totus mundus, tellus, mare, cœlum.

ἀσράψαι δ' ἐπὶ γῆς οἶον ὡς τὴν πρῶτα φανέντα

εἶδον ἀπ' ἀλλήλων πλευρῶν δύο γεννηθῆντα.

Tempus erit, cum spe tellus gaudebit alumni.

In Hieroso
lymam.

At solam Sodomæ tellus mala dira manent te:

Namq; Dei, malè sana, tui te notio fugit,

Sensibus humanis ludentis: nempe coronant

De spinis illi posuisti, iniuria maior

Quo foret: σ̄ potum fudisti fellis amari.

Ergo tibi strages ingentes spiritus edet:

O lignum foelix, in quo Deus ipse pependit.

Nec te terra capit, sed cœli tecta uidebis,

Cum renouata Dei facies ignita micabit.

Ηγέρθη, προχοαῖς δ' ἀπολασάμενος ποταμοῖο
 Ιερδανῶς, ὃς φέρεται γλαυκῶ ποδὶ λίματα σύρω,
 Ἐν πυρὸς ἐν πρώτῃ πρώτος θεὸς, ὃς τε καὶ ἠδιδὼ
 Γινόμεται † γινόμενον λουναῖς πῆδρύγεσι πε-
 λείης.

αλ. γιγνόμε-
 νον.

Ανθήσει δ' αὐθὸς λιβαρὸν, βρύσει δὲ πάντα.
 Δείξει δ' ἀνθρώποισι νόδους, δείξει δὲ λιελσύθους
 Οὐρανίους. πάντας δὲ σοφοῖς μύθοισι διδάξει.
 Ἄξει δ' εἰς τε δίνην, καὶ πείσει λαὸν ἀπεχθῆ,
 Αἰνετὸν αὐχῆσας πατρὸς γένος ἕρανίδας.

42

Κύματα περὶ σῦσει, νόσους δ' ἀνδρῶν ἀπολύσει.
 Στήσει τεθνεότας, καὶ πώσεται ἀλγεα λυγρὰ.

43

Ἐν δὲ μιῆς ρίζης ἄρτε νόρος ἔσεται ἀνδρῶν,
 Οἶνος ὅταν διαβῆ φῦν φυτὸν ἐν χορῆ δ' αὐτοῦ
 Κόσμος ὅλος, καὶ γαῖα, καὶ ἕρανός, ἠδὲ θάλασσα.

Ἀσράψαι δ' ἐπὶ γῆς, οἶον ποτὲ πρώτα φανέντα
 Εἶδον ἀπ' ἀλλήλων πλυσρῶν δύο γεννηθέντα.

κατὰ ἰδρῶ-
 σολύμων.

Ἐσαι ἠνίκα γαῖα χαρήσεται ἐλπίδι παιδός.

Laet. θεὸν
 ἔνι ἐνόησας
 παίζοντ' ἐν.

Σοὶ ἢ μόνῃ σοδομίτι γαίῃ καὶ ἀπῆματα λιέται,
 Ἄντῃ γὰρ δύσφρων τὸν σὸν † νόμον ἔνι ἐνόησας,
 † Γταίοντα θνητοῖσι νοήμασι. ἀλλ' ἐπ' ἀναάνθης

44

Ἐσέψας σεφανῶ. φοβερὸν δὲ χολίον ἐνέρασας
 Εἰς ὑβρίν καὶ πνῦμα τί σοι καὶ ἀπῆματα τσύξει.

45

Ωξύλον, ὦ μαναριστὸν, ἐφ' ᾧ θεὸς ἐξετανύθη.

Οὐχ' † ἔξεις ἔχθῶν, ἀλλ' ἕρανὸν οἶνον ἐσόψει.

f. ἔξεισει.

ἠνίκα ἀσράψῃ τὸ νέον θεὸν ἐμπυρον ὄμμα.